

have en ringere Repræsentation end Gaardmanden. Jeg har læst adskilligt i min Tid og set, at de agrariske Folkeslag, næsten ligegyldigt hvilken Race de tilhører, er i Besiddelse af en Tankegang, der meget ofte harmonerer med den Tankegang, der er kommet frem her. I Zolas „Jord“ og i adskillige andre store Forfatteres Værker kan man finde denne efter min Mening meget hensynsløse — ja, man kan næsten sige brutale — agrariske Tankegang. Jeg ved ikke, om det har været det ærede Medlem Hr. Pinstrups Mening at ville haane Husmændene med denne Bemærkning om den uhyre ringe Betydning, de har i Forhold til Gaardmændene. Jeg synes, det er en meget slet Maade at vurdere Gaardmænd og Husmænd paa. Jeg vil sige for mit Vedkommende til det ærede Medlem, at det kan jo være en meget smuk Opgave ligesom saa mange andre, naar man arver en god, fed Gaard, da at drive den godt, og det kan man udføre mønsterværdigt, saa det fortjener al mulig Agtelse. Men den Husmand, der dyrker den usle og stridige Jord, selv om han kun ejer et ringe Areal og kun et meget lille Hartkorn og kun producerer faa Flæskesider aarlig, er jo til syvende og sidst lige saa vel et Menneske som det ærede Medlem, der er Ordfører ved denne Lejlighed her. Jeg synes, det ærede Medlem burde have forskaanet os for denne Bemærkning her i Betænkningen. Den vil bidrage sit til at sætte ondt Blod i Befolkningen; men det er jo ikke det eneste, det ærede Medlem vil opnaa. Ligesom man i sin Tid drøftede Spørgsmaalet, om man i Andelsvirksomheder skulde stemme efter Antallet af Køer, vil man nu paa Møder kunne komme til at drøfte, om der skal gaa 8 Husmænd paa 1 Gaard, alt efter som de ejer Hartkorn og producerer Flæskesider. Det glæder mig oprigtigt talt, at 3 af Venstres Medlemmer har undladt at sætte deres Navne under denne Bemærkning. Naar der kun staar de Herrer Kirks og Pinstrups Navne under, maa jeg forstaa det saaledes, at de Herrer Moltesen, Vanggaard og N. P. Jensen ikke har ønsket at lægge Navn til denne Bemærkning. Og hvis det er den rigtige Forklaring, kan jeg kun udtale min Tilfredshed hermed. Jeg synes ogsaa, at der efter hele den Maade, hvorpaa man har behandlet denne Sag, aldeles ikke er nogen Grund til at rejse en saa bitter Strid af en — man kunde fristes til at sige saa onskabsfuld Art,

som det ærede Medlem Hr. Pinstrup har gjort ved denne Lejlighed.

Formanden: Det ærede Medlem maa udtrykke sig lidt varsommere.

Hans Nielsen: Ja, det er jo den Slags Ord, der har forskellige Virkninger paa Menneskene, paa mig har dette nu gjort et meget ubehageligt Indtryk, fordi jeg fra første Færd har gjort mit yderste for, at vi skulde komme til et godt og forstandigt Resultat i denne Sag.

Efter min Mening har vi særlig fra Socialdemokratiets Side vist god Villie til at komme til Enighed om de mange og store Embeder, som Ministeriet her foreslaar oprettet. Saa langt jeg husker tilbage i den Tid, jeg har været Rigsdagsmand, og ogsaa i den Tid, jeg var Referent i dette Ting, har jeg set, hvilke Kvaler det altid har voldt Regeringerne at faa ansat nye Embedsmænd. Selv om det kun har drejet sig om en enkelt eller to Mand, har der ofte været ført langvarige og meget omfattende Forhandlinger. Den højtærede Udenrigsminister kommer her og ønsker mange nye Embedsmænd, og han har den Glæde, at man i næsten fuld Udstrækning er villig til at imødekomme hans Ønske. Naar der er opstaaet en Strid, er det bare om, paa hvilken Maade og i hvilket Tempo disse Udnævnelser skal foregaa. Der er jo ikke Spor af Strid om, i hvilken Udstrækning den højtærede Minister skal have de mange Embedsmænd, han ønsker, Vi Socialdemokrater har i Betænkningen gjort opmærksom paa, at vi mener, der er Gesandtposter, som i Japan, Holland, Svejts, Grækenland og Spanien, som man kan udskyde, i alt Fald foreløbig. Vi mener ogsaa, det er muligt at indskrænke Antallet af Legationssekretærer i Washington, London, Paris og Berlin, og vi mener fremdeles, at man, foreløbig i alt Fald, kan undlade at dublere en Række Konsulatsposter i Rusland, Indien og Sydafrika. Men det er jo ikke noget, der i sin Helhed rører ved Ministerens Forslag. Vi mener, at i Øjeblikket kan disse Forslag udskydes; men naar vi siger dette, saa indrømmer vi jo med det samme, at de øvrige Poster er det sikkert mere eller mindre nødvendigt snarest muligt at faa besat. Derfor forundrer det mig i højeste Grad, at den ærede Ordfører for Venstre vendte sig saa skarpt mod det Ændringsforslag, der er stillet vedrørende dette Spørgsmaal under Nr. 11 til § 4 i Forslag til Lov om Uden-